

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 29 april 2004

i de förenade målen C-199/01 P och C-200/01 P: IPK München GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Överklagande — Beslut av kommissionen att inte utbetala resterande finansiellt stöd)

(2004/C 118/17)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (V. Skouris, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen och F. Macken, referent, generaladvokat: J. Mischo, justitiesekreterare: R. Grass) har den 29 april 2004 avkunnat dom i de förenade målen C-199/01 P och C-200/01 P: IPK-München GmbH, München (Tyskland) (ombud: H.-J. Prieß, Rechtsanwalt) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Grunwald), angående två överklaganden av dom meddelad den 6 mars 2001 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (tredje avdelningen) i mål T-331/94, IPK-München mot kommissionen (REG 2001, s. II-779), i vilka det förs talan om att denna dom delvis skall upphävas. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Överklagandena ogillas.

2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 212 av den 28.07.2001, EGT C 289 av den 13.10.2001

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 29 april 2004

i mål C-222/01 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof), British American Tobacco Manufacturing BV mot Hauptzollamt Krefeld (¹)

(Fri rörlighet för varor — Extern gemenskapstransitering — Tillfälligt avlägsnande av transit- och transportdokument — Uppbrytning av tullens försegling — Undandragande av vara från tullövervakning — Uppkomst av en importtull — Övriga förekomster av civilklädda tulltjänstemän — Särskilda omständigheter som berättigar till eftergift eller återbetalning av importtull — Huvudansvarigs ansvar vid bedrägeri eller uppenbar försumlighet hos personer han anlitat)

(2004/C 118/18)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-222/01, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, angående tolkningen av gemenskapsregler om uppkomst, eftergift och återbetalning av en tullskuld, som Bundesfinanzhof (Tyskland) hänskjutit till domstolen för avgörandet av en tvist som anhängiggjorts vid den nationella domstolen, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av domarna C.W.A. Timmermans (referent), tillförordnad ordförande på femte avdelningen, A. La Pergola och S. von Bahr; generaladvokat: A. Tizzano; justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 4 mars 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) I den mån det tillfälliga avlägsnandet av varans T1-dokument hindrar uppvisandet av detta dokument vid varje eventuell begäran härom av tullmyndigheterna, utgör ett sådant avlägsnande ett undandragande av denna vara från tullövervakning i den mening som avses i artikel 2.1 c i rådets förordning (EEG) nr 2144/87 av den 13 juli 1987 om tullskuld, även om tullmyndigheterna inte skulle ha krävt att detta dokument uppvisades eller det konstaterats att det inte kunnat uppvisas utan avsevärd försening.

2) Den omständighet att överträdelserna av bestämmelserna om gemenskapstransitering kan härledas till en tulltjänsteman som agerat under antagen identitet utgör en särskild situation i den mening som avses i artikel 13.1 i rådets förordning (EEG) nr 1430/79 av den 2 juli 1979 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttull, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 3069/86 av den 7 oktober 1986, som i förekommande fall berättigar till eftergift eller återbetalning av den tull som den huvudansvarige erlagt, under förutsättning att varken bedrägeri eller uppenbar försumlighet kan tillskrivas honom.

3) Bedrägeri eller uppenbar försumlighet hos de personer som den huvudansvarige anlitat för uppfyllandet av sina skyldigheter vid förfarandet för extern gemenskapstransitering utesluter i sig inte återbetalning till den senare av den tull som denne blivit skyldig att erlägga med anledning av undandragande från tullövervakning av varor som hänförs till detta förfarande, förutsatt att varken bedrägeri eller uppenbar försumlighet kan tillskrivas honom.

(¹) EGT C 245, 1.9.2001.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

den 29 april 2004

i mål C-240/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (¹)

(Fördragsbrott — Punktskatter på mineraloljor — Direktiv 92/81/EEG — Mineraloljor som används som brännolja)

(2004/C 118/19)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-240/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och K. Gross) mot Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing och M. Lumma), angående en talan om fastställelse av att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 2.2 i rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor (EGT L 316, s. 12; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 91), i dess lydelse enligt rådets direktiv 94/74/EG av den 22 december 1994 (EGT L 365, s. 46; svensk specialutgåva, område 9, volym 3, s. 3), genom att medlemsstaten vid tillämpningen av 4 § första stycket punkt 2 b i Mineralölsteuergesetz (lag om beskattning av mineraloljor) av den 21 december 1992 (BGBl. I, s. 2185, ber. 1993 I, s. 169) inte har belagt samtliga mineraloljor avsedda att användas som brännolja med punktskatt, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av domarna V. Skouris (referent), tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, J.N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen och F. Macken, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 29 april 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 2.2 första meningen i rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor, i dess lydelse enligt direktiv 94/74/EG av den 22 december 1994, genom att den vid

tillämpningen av 4 § första stycket punkt 2 b i Mineralölsteuergesetz, (lag om beskattning av mineraloljor) av den 21 december 1992, inte har belagt samtliga mineraloljor avsedda att användas som brännolja med punktskatt.

2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 245, 1.9.2001.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 29 april 2004

i mål C-308/01 (begäran om förhandsavgörande från VAT and Duties Tribunal, London), GIL Insurance Ltd m.fl. mot Commissioners of Customs & Excise (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Skatt på försäkringspremier — En högre skattesats som är tillämplig på vissa försäkringsavtal — Försäkring som tecknas i samband med hyra eller försäljning av hushållsapparater — Statligt stöd)

(2004/C 118/20)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-308/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från VAT and Duties Tribunal, London (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan GIL Insurance Ltd, UK Consumer Electronics Ltd, Consumer Electronics Insurance Co. Ltd, Direct Vision Rentals Ltd, Homecare Insurance Ltd, Pinnacle Insurance plc och Commissioners of Customs & Excise, angående tolkningen av dels rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28), dels artiklarna 87 EG och 88 EG, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av domarna C.W.A. Timmermans, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, A. Rosas (referent) och S. von Bahr, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Arzamendi, den 29 april 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) En sådan skatt på försäkringspremier som är i fråga i målet vid den nationella domstolen är förenlig med artikel 33 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund.